

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozývame vás teraz sledovať s nami záverečnú časť nášho dvojdielného seriálu s názvom „Manikyamma: Svätá udržována Bohem“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Minulý týden jsme představili svatou Manikyammu z Indie, která přestala jíst ve věku 9 či 10 let, a poté také ve věku 12 let přestala pít. Toto konání nejdříve začalo jako její nesouhlas s nucenou svatbou, o níž se domnívala, že ji svede z její cesty za osvětlením. Navzdory starostem svých rodičů i svého manžela zůstala Manikyamma zdravá a vytrvalá ve svém rozhodnutí odmítat obojí jídlo i vodu. Po přetrpění mnoha těžkostí byla nakonec propuštěna z manželského svazku, a začala se horlivě věnovat duchovnímu praktikování. V roce 1949, když bylo Manikyammě 16 let, objevila potůček, který byl naplněn posvátnou vodou, hned vedle malého města Yanagundi.

Vedle tohoto potůčku
si povšimla stromu Aswatha,
také známého jako strom
svrchovaného vědění.
Rychle vyšplhala
na majestátní kmen
a na jedné z jeho větví seděla
po osm dní a nocí.
Lidé z města ji
bedlivě sledovali.
Když uslyšeli,
že Manikyamma nepožívala
žádné jídlo ani tekutiny,
považovali to za velmi
podivné. Požádali
Šri Ramu Reddiho,
jehož pověst
byla široce uznávána,
aby záležitost prozkoumal.
Setkal se s Manikyammou
a rychle zjistil,
že není ani nebezpečná
ani posedlá.
Pokorně ji požádal,
aby žila v chrámu Ramdev,
který byl blízko potůčku.
Šri Rami Reddi
ten chrám postavil
a staral se o něj.
Navrhnul také,
aby Manikyamma
nosila bílé roucho, které
bylo spojováno s čistotou,
spíše než barevné,
neboť to by pomohlo
zajistit, že lidé budou
respektovat její soukromí
při jejích meditacích.
Manikyamma souhlasila.
Šri Rami Reddi
ve skutečnosti
předpokládal její příchod,
následující prorocství,
jež mu dal
o šest měsíců dříve
věhlasný mudrc
Šri Pradbhudas.
Šri Rami Reddi slíbil,
že se o ni postará
a činí tak

do dnešního dne.
V chrámu Ramdev
mohla Manikyamma
pracovat a projevovat
zbožnost v souladu
se svým srdcem.
V roce 1951 se Šri
Pradbhudas vrátil
do chrámu na 19 dní
a meditoval s mladou ženou.
Viděl,
že Manikyammina zbožnost
ji umožnila dosáhnout
hlubokých meditativních
stavů, které si udržela
po mnoho hodin.
Ti dva svatí
vedli dlouhé diskuze
o duchovních dosaženích.
Šri Pradbhudas usoudil,
že byla
vzácným praktikujícím,
mocnou jogínkou
a skutečným mahatmou
(velikým mudrcem).
Manikyammina
požehnaná pověst
se začala rychle šířit
skrz zemi.
Aby se postarala o svůj
rostoucí počet žáků,
vybudovala
chrám Shivy
na vrcholu
nedalekého kopce.
Vzhledem ke skutečnosti,
že Manikyammina schopnost
číst a psát je základní,
není schopná
studovat texty
světových náboženství.
Avšak ona
přesto dokáže dát
svým žákům moudré
a účinné odpovědi
skrz prostá slova,
milující pohled,
nebo srdečné požehnání.
Návštěvníci byli ohromeni
její schopností žít roky

bez jídla či pití.
Ani jediná kapka nevstoupila
do jejího těla.
Vědci badatelé
a profesionální dietologové
z celé země přišli,
aby ji po mnoho
dnů a nocí pozorovali
v kuse, neustále monitorujíc
její činnost.
Dospěli k závěru,
že Manikyamma
nikdy nepozřela
ani kousek jídla
a neusrkla
ani kapku vody.
Zdálo se, že je živena pouze
svojí láskou k Bohu.
Ačkoliv zůstala
pokorná
a nikdy o nich
nemluvila, Manikyamma
v sobě rozvinula mnoho
nadpřirozených schopností.
Když meditovala,
zdálo se, že její tělo zmizelo
a pak na konci jejích
modliteb se znovu objevilo.
Dokázala pohybovat těžkými
mosaznými nádobami
na vodu do kopce,
aniž by je fyzicky nesla.
Naplněné nádoby
jednoduše zmizely
z břehu řeky
a pak se znovu zhmotnily
poblíž chrámových dveří.
Jak pokračovala
v žití z prány
a pečlivé meditaci,
Manikyammina oddanost
Bohu se ještě prohloubila.
V jeden čas
zamkla dveře
do své místnosti
a v osamění meditovala
po 30 dní.
Šri Rami Reddi a ostatní
z blízkých vesnic
navštívili její chrám

v této době
a tiše meditovali
v jiné místnosti.
Když skončila se svým
odloučením, zjistila,
že nemohla
odemknout dveře.
Proto sešplhala
po žebříku, aby se
připojila k ostatním.
Pak stála na jedné noze
před zamčenými dveřmi
a tiše se
modlila
po 30 minut.
Náhle zazněla
hromová rána
a zamčené dveře
se rozletěly
dokořán.
Vykřiknul hlas
a Manikyamma
mluvila přímo k maye,
tázajíc se, proč působila
takové potíže.
Pak vstoupila
do chrámu sama,
šťastná, že konečně povstala
nad mrzutosti
negativní síly.
Od toho dne byla
Manikyamma zvána
„Amma“, protože byla
díky svým nadpřirozeným
silám nedotknutelná mayou.
V následujících letech
se tato žijící svatá
stala široce známou
a nyní má
tisíce stoupenců.
Vytvořila jednoduchý
seznam, který shrnuje
její základní učení,
z nichž některá
jsou následující:

- Vykonávejte své povinnosti
s láskou a odevzdáním.
- Nejezte žádný druh
masa, ryb či vajec
(nezabíjejte žádné zvíře).

- Neubližujte nikomu
slovy, myšlenkami či skutky
(ahimsa mysli a skutků).
- Sdílejte své bohatství
pro blaho chudých.
- Zůstávejte ve společnosti
satviků (klidných
lidí čistého srdce).
- Neupadněte do zvyků,
jež by degenerovaly
vaši mysl a tělo.
- Buďte extrémně umírnění
ohledně svých potřeb.
- Buďte spokojeni se vším,
co máte.
- Podvolte se Bohu
s naprostou uctivostí
a odevzdaností.
- Denně meditujte
s celým srdcem
a naprostým podvolením se.
- Narodili jste se
dle vašich skutků
v minulých životech.
Nyní můžete konat
dobro pro druhé a změnit
své současné podmínky.
- Neoddávejte se hrubým
smyslovým požitkům,
neboť to vede pouze do
cyklu zrození-smrti-zrození
a utrpení všeho druhu.
- Pečujte o své tělo
jako o Boží dar.
- Když vás
přemohou emoce,
zjistěte skutečnou příčinu
té emoce.
Nereagujte ani nejednejte
negativně.
- Služte lidem, Bohu, svatým,
chudým, starým a světu
tak dobře,
jak to jen dokážete.
Služba přináší velikou radost
a spokojenost.
Dává také lásku,
uctivost, krásu,
štěstí oběma,
dárci i příjemci.

- Udržujte své vlastní
okolí a svoji
pooju (místnost
pro meditaci či uctívání)
úhledné, čisté
a mírumilovné.
Vždy mějte
páteř rovně...
obzvláště pro meditaci.
Manikyamma učí důležitou
vzájemnou závislost těla,
mysli a duše. Sedm z jejích
zásad se týká důležitosti
toho, co jíme a v jaké
společnosti jsme.
Ačkoliv nepozřela
jídlo ani pití
od věku 12 let,
Manikyamma toto
nevyžaduje od svých
stoupenců,
namísto toho doporučuje
konzumaci
veganské stravy složené
z ovoce a zeleniny.
Zdůrazňuje, že pokud
jíme zvířecí maso,
způsobujeme velikou újmu
ostatním bytostem a toto
hluboce ovlivňuje naši duši.
Manikyamma,
žena dokonalé čistoty,
se chová ke svému tělu
jako k chrámu.
Aby jej zachovala svatým,
nedovoluje nikomu,
muži, ženě, či dítěti,
aby se jí dotkli.
Pokud se o ni někdo
náhodou otře,
pak tento člověk
pocítuje pálení
po celém těle,
jako by
vlozil ruku do ohně.
Zdá se,
že její tělo ukrývá
pozoruhodnou sílu a energii.
Manikyamma, nyní známá
jako Šri Mahayogini

Manikeshwari Matha
a také zmiňovaná
jako „Amma,“
dnes stále ještě žije
ve svém chrámu
v Yanagundi, Indii.
Pokračuje ve výuce,
připomíná stoupencům
ahimsu či nenásilí v myšlení,
řeči, a skutcích.
V projevu,
který měla v roce 2010,
Manikyamma uvedla,
že pokud naše životy
žijeme jako svatí,
Bůh na nás
a naše blízké sesílá
nesčetná požehnání.
Také hovořila
o důležitosti
respektování zvířat,
říkala, že zvířata nikdy
nesmíme zabíjet
jako druh oběti
v chrámech,
neboť to by nám nepřineslo
od Boha žádná požehnání,
ale namísto toho by jen
přidalo špatnou karmu
(odplatu) do našich životů.
Manikyammina učení
pomohla bezpočtům lidí
v jejich hledání
vnitřního míru.
Její čisté srdce
jí dovolilo
zcela se zříci
všech připoutání
na potravě a tekutinách.
Vyživovaná jen
Boží láskou
po více než 60 let,
Manikyamma zůstává
zdravá a silná.
Věří, že její schopnost
žít jako breatharián
je dar od Boha.
Manikyammin život
je oddán modlitbě
a meditaci.

Navzdory tomu, že se stala
velmi známou, vždy udržuje
svoji pozornost na Bohu,
žijíc v pokoře
a důstojnosti.